EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 10.10.2024
COM(2024) 448 final

2024/0247 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Podle čl. 395 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1] („směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby uplatňoval zvláštní opatření odchylující se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně z přidané hodnoty (DPH) nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 20. března 2024, požádalo Rakousko o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice o DPH s cílem vyloučit z nároku na odpočet daně DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby, které jsou z více než 90 % využity osobou povinnou k dani pro její soukromou potřebu nebo pro potřebu jejích zaměstnanců nebo obecně pro neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti. K žádosti byla připojena zpráva o uplatňování zvláštního opatření, která obsahuje rovněž vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH, jak vyžaduje článek 2 prováděcího rozhodnutí Rady 2009/1013/EU[2] ve znění prováděcího rozhodnutí Rady (EU) 2021/1779[3].

V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH uvědomila Komise dopisem ze dne 16. května 2024 o žádosti Rakouska ostatní členské státy. Dopisem ze dne 17. května 2024 uvědomila Komise Rakousko, že má k dispozici všechny údaje potřebné k posouzení žádosti.

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Článek 168 směrnice o DPH stanoví, že osoba povinná k dani má nárok na odpočet DPH za pořízení zboží a služeb pro účely jejích zdaněných plnění. Podle ustanovení čl. 168a odst. 1 směrnice o DPH je DPH u výdajů souvisejících s nemovitostí, která tvoří součást obchodního majetku osoby povinné k dani a která je užívána pro obchodní i neobchodní účely, odpočitatelná pouze do výše podílu, v jakém je nemovitost užívána pro účely podnikání osoby povinné k dani. Podle čl. 168a odst. 2 směrnice o DPH mohou členské státy toto pravidlo použít rovněž u výdajů souvisejících s dalším zbožím, které členské státy vymezí a které tvoří součást obchodního majetku.

Podle článku 395 směrnice o DPH mohou členské státy uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od směrnice o DPH, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, pokud byla taková opatření schválena Radou.

Rakousko požádalo o povolení nadále uplatňovat zvláštní opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice o DPH, podle něhož může z nároku na odpočet zcela vyloučit DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby využívané osobou povinnou k dani z více než 90 % pro soukromé nebo neobchodní účely, včetně nehospodářských činností.

---

1 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

2 Prováděcí rozhodnutí Rady 2009/1013/EU ze dne 22. prosince 2009, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 21).

3 Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2021/1779 ze dne 5. října 2021, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 360, 11.10.2021, s. 120).

Toto zvláštní opatření bylo Rakousku původně povoleno rozhodnutím Rady 2004/866/ES ze dne 13. prosince 2004[4] na období do 31. prosince 2009 a poté bylo znovu povoleno prováděcím rozhodnutím Rady 2009/1013/EU ze dne 22. prosince 2009 do 31. prosince 2012. Platnost posledně uvedeného rozhodnutí byla následně prodloužena prováděcím rozhodnutím Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012[5] do 31. prosince 2015, prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015[6] do 31. prosince 2018, prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2018/1487 ze dne 2. října 2018[7] do 31. prosince 2021 a prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2021/1779 ze dne 5. října 2021 do 31. prosince 2024.

Ve své stávající žádosti Rakousko Komisi informovalo, že se uplatňování zvláštního opatření ukázalo jako efektivní způsob zjednodušení výběru DPH, neboť snižuje administrativní náklady a zvyšuje právní jistotu jak pro správce daně, tak pro daňové poplatníky. V případech, kdy využití zboží a služeb pro obchodní účely činí méně než 10 %, není nutné určit jejich skutečné využití. V opačném případě by muselo být zdokumentováno a určeno využití pro osobní účely a muselo by být zdaněno podle článku 26 směrnice o DPH. Správce daně by musel sledovat, zda je využití pro osobní účely zdaněno správně. Díky zvláštnímu opatření není nutné zavádět rozsáhlá opatření za účelem dokumentace, sledování a ověřování, což snižuje zátěž jak pro správce daně, tak pro daňové poplatníky.

Navíc by kvůli minimálním změnám poměru v soukromém a obchodním využití zboží nebo služby, které jsou pro obchodní účely využívány pouze okrajově, bylo nutné opravit odpočtenou DPH. Taková drobná oprava by byla neúměrná jak pro daňové poplatníky, tak pro správce daně.

Rakousko dále uvádí, že zvláštní opatření rovněž účinným způsobem zamezuje daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, neboť brání neodůvodněným a podvodným odpočtům DPH na vstupu. Zvláštní opatření přispívá ke spravedlivějším podmínkám, které by jinak mohly být narušeny v důsledku neodůvodněných výhod spojených s peněžními toky plynoucích osobě povinné k dani, která využívá určité zboží nebo službu pouze okrajově pro obchodní účely a může si tuto DPH za minimální obchodní využití odečíst, v porovnání s osobou povinnou k dani, která dané zboží nebo službu využívá výhradně pro obchodní účely.

Podle zprávy, kterou Rakouskou předložilo, vyplývá z hodnocení minimálního procentního podílu obchodního využití zboží a služeb nutného pro nárok na odpočet DPH na vstupu, že 10% prahová hodnota pro obchodní účely je dostatečně nízká, než aby měla závažný dopad na celkovou výši skutečně vybrané DPH v konečné fázi spotřeby, a nemá tudíž negativní vliv na vlastní zdroje Unie z DPH.

---

4 Rozhodnutí Rady 2004/866/ES ze dne 13. prosince 2004, kterým se Rakouské republice povoluje uplatňovat opatření odchylující se od článku 17 šesté směrnice 77/388/EHS o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 371, 18.12.2004, s. 47).

5 Prováděcí rozhodnutí Rady 2012/705/EU ze dne 13. listopadu 2012, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 319, 16.11.2012, s. 8).

6 Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2015/2428 ze dne 10. prosince 2015, kterým se mění rozhodnutí 2009/791/ES a prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterými se Německu a Rakousku povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 334, 22.12.2015, s. 12).

7 Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2018/1487 ze dne 2. října 2018, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 251, 5.10.2018, s. 33).

Na základě informací, které Rakouskou poskytlo, má Komise za to, že rozdělení mezi obchodní a neobchodní využití v poměru 10 % ku 90 % i nadále představuje dobrý základ pro určení plnění, u kterých lze obchodní využití považovat za zanedbatelné.

V důsledku toho představuje dotyčné zvláštní opatření zjednodušení pro správce daně i pro podniky, neboť není potřeba sledovat následné využití zboží a služeb, které byly při pořízení vyloučeny z odpočtu, zejména s ohledem na možné zdanění soukromého použití podle článků 16 nebo 26 směrnice o DPH nebo na opravu odpočtu daně v souladu s požadavky článků 184 až 192 uvedené směrnice. Proto je vhodné platnost zvláštního opatření prodloužit.

Každé prodloužení by však mělo být časově omezené, aby bylo možné zhodnotit, zda je zvláštní opatření vhodné a účinné a zda jsou podmínky, na kterých se odchylka zakládá, stále platné. Proto se navrhuje prodloužit platnost odchylky do konce roku 2027, a pokud by se plánovalo další prodloužení po roce 2027, uložit Rakousku, aby spolu s žádostí o prodloužení předložilo nejpozději do 31. března 2027 zprávu obsahující vyhodnocení uplatňovaného poměru rozdělení mezi obchodní a neobchodní využití, na němž je vyloučení z nároku na odpočet založeno.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Podobná odchylka týkající se vyloučení DPH na vstupu splatné za zboží a služby z nároku na odpočet DPH, jsou-li dané zboží a služby použity z více než 90 % pro soukromé účely osoby povinné k dani nebo jejích zaměstnanců nebo obecně pro neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti, byla povolena jinému členskému státu (Německu[8]).

Článek 176 směrnice o DPH stanoví, že Rada rozhodne o tom, z jakých výdajů nelze daň odpočíst. Do té doby Rada povoluje členským státům zachovat vyloučení, která byla v platnosti ke dni 1. ledna 1979. Existuje proto řada ustanovení zachovávajících *status quo,* která omezují nárok osob povinných k dani na odpočet.

Bez ohledu na předchozí snahy o stanovení pravidel týkajících se kategorií výdajů, jež mohou podléhat omezení nároku na odpočet daně[9], je tato odchylka až do doby harmonizace těchto pravidel na úrovni EU přiměřená.

Navrhované zvláštní opatření je proto v souladu se stávajícími ustanoveními směrnice o DPH.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Článek 395 směrnice o DPH.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Vzhledem k ustanovení směrnice o DPH, z něhož návrh vychází, se zásada subsidiarity nepoužije.

---

8 Prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2021/1776 ze dne 5. října 2021, kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2009/791/ES, kterým se Spolkové republice Německo povoluje dále uplatňovat opatření odchylující se od článku 168 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 360, 11.10.2021, s. 112).

9 KOM(2004) 728 v konečném znění – Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 77/388/EHS s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH (Úř. věst. C 24, 29.1.2005, s. 10), stažen dne 21. května 2014 (Úř. věst. C 153 21. 5. 2014, s. 3).

- **Proporcionalita**

Rozhodnutí se týká povolení uděleného členskému státu na jeho vlastní žádost a nezakládá žádnou povinnost.

Vzhledem k omezené oblasti působnosti odchylky je zvláštní opatření úměrné sledovanému cíli, kterým je zjednodušení postupu výběru DPH a zabránění určitým druhům daňových úniků či vyhýbání se daňovým povinnostem. Nejde nad rámec toho, co je nezbytné ke splnění tohoto cíle.

Odchylka je rovněž časově omezena, a pokud bude Rakousko chtít uvedené zvláštní opatření prodloužit, bude muset vypracovat zprávu o jeho fungování a účinnosti.

- **Volba nástroje**

Navrhovaným nástrojem je prováděcí rozhodnutí Rady.

Podle článku 395 směrnice o DPH je odchylka od společných ustanovení pro DPH možná pouze v případě, že ji jednomyslně povolí Rada na návrh Komise. Prováděcí rozhodnutí Rady je nejvhodnějším nástrojem, neboť může být určeno jednotlivému členskému státu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Neproběhly žádné konzultace se zúčastněnými stranami. Tento návrh vychází z žádosti Rakouska a týká se pouze tohoto konkrétního členského státu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Návrh prováděcího rozhodnutí Rady má zjednodušit postup výběru DPH tím, že Rakousku povolí i nadále uplatňovat zvláštní opatření, díky němuž smí z nároku na odpočet zcela vyloučit DPH, kterou byly zatíženy zboží a služby využívané osobou povinnou k dani z více než 90 % na soukromé nebo neobchodní účely, včetně nehospodářských činností.

Podle Rakouska snižuje zvláštní opatření administrativní zátěž pro podniky a správce daně, neboť není třeba sledovat následné využití zboží a služeb, na které se v okamžiku jejich nabytí vztahuje vyloučení z nároku na odpočet, zejména s ohledem na možné zdanění soukromého použití nebo na opravu odpočtené daně.

Požadované minimální využití zboží pro obchodní účely alespoň z 10 % nutné pro nárok na odpočet DPH na vstupu je poměrně nízké. Podle Rakouska bude mít proto prodloužení platnosti tohoto zvláštního opatření pouze malý dopad na celkovou výši příjmů z DPH vybrané v konečné fázi spotřeby, a tudíž nemá negativní vliv na vlastní zdroje Unie z DPH.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

Návrh je časově omezený a obsahuje ustanovení o skončení platnosti ke dni 31. prosince 2027.

Pokud by Rakousko uvažovalo o dalším prodloužení platnosti zvláštního opatření na období po roce 2027, mělo by Komisi do 31. března 2027 spolu s žádostí o prodloužení předložit zprávu o uplatňování zvláštního opatření, včetně vyhodnocení poměru rozdělení.

2024/0247 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se mění prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[1], a zejména na čl. 395 odst. 1 první pododstavec uvedené směrnice,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Články 168 a 168a směrnice 2006/112/ES upravují nárok osob povinných k dani na odpočet daně z přidané hodnoty (DPH) vybírané za zboží a služby, které jsou jim dodávány a poskytovány pro účely jejich zdaněných plnění.

(2) Prováděcím rozhodnutím Rady 2009/1013/EU[2] bylo Rakousku povoleno dále používat zvláštní opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES s cílem zcela vyloučit DPH, jíž byly zatíženy zboží a služby, z nároku na odpočet DPH, pokud byly uvedené zboží a služby využity z více než 90 % pro soukromé účely osoby povinné k dani nebo jejích zaměstnanců nebo obecně pro neobchodní účely nebo nehospodářské činnosti („zvláštní opatření“). Povolení používat zvláštní opatření skončí ke dni 31. prosince 2024.

(3) Dopisem, který Komise zaevidovala dne 20. března 2024, Rakousko v souladu s čl. 395 odst. 2 prvním pododstavcem směrnice 2006/112/ES požádalo o povolení dále používat zvláštní opatření.

(4) Podle článku 2 prováděcího rozhodnutí Rady 2009/1013/EU Rakousko spolu s žádostí o prodloužení předložilo zprávu o uplatňování zvláštního opatření, včetně vyhodnocení poměru rozdělení použitého pro nárok na odpočet DPH.

(5) V souladu s čl. 395 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice 2006/112/ES předala Komise dopisem ze dne 16. května 2024 žádost podanou Rakouskem ostatním členským státům.

(6) Dopisem ze dne 17. května 2024 uvědomila Komise Rakousko, že má k dispozici všechny údaje, které považuje za potřebné k posouzení žádosti.

---

[1] Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.

[2] Prováděcí rozhodnutí Rady 2009/1013/EU ze dne 22. prosince 2009, kterým se Rakouské republice povoluje dále používat opatření odchylující se od článků 168 a 168a směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2009/1013/oj).

(7) Podle Rakouska se ukázalo, že zvláštní opatření velmi účinně zjednodušuje výběr DPH a zabraňuje daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem. Zvláštní opatření snižuje administrativní zátěž pro podniky a správce daně, neboť není třeba sledovat následné využití zboží a služeb, na které se v okamžiku jejich nabytí vztahuje vyloučení z nároku na odpočet.

(8) Na základě zprávy, kterou Rakousko předložilo, je 10% minimální míra obchodního použití zboží a služeb požadovaná pro nárok na odpočet DPH na vstupu dostatečně nízká, než aby měla významný dopad na celkovou výši skutečně vybrané DPH v konečné fázi spotřeby.

(9) S ohledem na příznivé důsledky pro podniky i pro správce daně se Komise domnívá, že je namístě prodloužit platnost zvláštního opatření.

(10) Platnost zvláštního opatření by měla být omezena na dobu nutnou k tomu, aby bylo možné zhodnotit jeho účinnost, jakož i přiměřenost poměru rozdělení použitého pro nárok na odpočet DPH. Rakousku by proto mělo být povoleno dále používat zvláštní opatření po dobu dalších tří let a jeho platnost by měla skončit dne 31. prosince 2027.

(11) Zvláštní opatření je úměrné sledovaným cílům, totiž zjednodušit postup výběru DPH a zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, neboť je omezené časově i svou působností.

(12) Pokud by se Rakousko domnívalo, že je platnost zvláštního opatření nutné prodloužit i na období po roce 2027, mělo by do 31. března 2027 předložit Komisi žádost o prodloužení, včetně zprávy o uplatňování zvláštního opatření obsahující vyhodnocení používaného poměru rozdělení.

(13) Zvláštní opatření nebude mít žádný nepříznivý dopad na vlastní zdroje Unie pocházející z DPH.

(14) Prováděcí rozhodnutí 2009/1013/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 2 prováděcího rozhodnutí 2009/1013/EU se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Toto rozhodnutí pozbývá účinku dne 31. prosince 2027.

Žádost o prodloužení platnosti odchylujícího se opatření stanoveného tímto rozhodnutím musí být Komisi předložena do 31. března 2027.

K žádosti musí být přiložena zpráva o uplatňování uvedeného opatření obsahující vyhodnocení poměru rozdělení používaného ve vztahu k nároku na odpočet DPH na základě tohoto rozhodnutí.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Rakouské republice.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda/předsedkyně